

Поетът Владимир Голев

ВЯРВАМ В ДУХОВНОТО ЧОВЕШКО ИЗРАСТВАНЕ

(Продължава от стр. 17)

- Много от лиричните ти стихотворения талантливо композитори превърнаха в песни с вечно значение. Едно от тях е „Не съм роден за весели компании“ от стихосбирката ти „Пред есен“, която бе един връх не само от твоята творческа биография, но и в съвременната българска литература. Ще припомним първия куплет:

**„Не съм роден за весели компании,
за пирове и шумна суета.
Неизразимо повече ме маме
смисъла на простите неща“.**

Кои са впрочем простите неща в живота ни и кои го усложняват после?

- Не съм писал текстове за песни. Композиторите са вземали някои мои стихотворения и са създавали музиката за тях. Някои станаха наистина запомнящи се песни, между които на Тончо Русев, Бисер Киров и др.

Една вечер в Куба, в ресторанта на хотел „Хаван либри“, се запиказвах с шефката на сервитьорите, доста престаряла бабичка, сервираща може би още

по времето на Батиста. Каза ми, че слушала песни по мои стихове от Бисер Киров. Отрупана масата ми с лакомства и с различни кубински напитки с благодарност, че съм написал такива стихотворения, станали песни.

И в Русия ми се е случвало подобно нещо, но най-голямо признание и благодарност съм получил досега от един непознат човек. Спря ме той на площад „Славейков“ в София и ме попита аз ли съм поетът Владимир Голев. Кимнах му утвърдително.

- Благодаря ви - рече човекът, - благодаря ви, че ви има. Четох ваши стихотворения.

- Кой сте вие?

- Това не е важно. Аз съм един от хилядите.

Не си каза името. Подозирах, че е бивш учител. Това беше най-голямата награда, която съм получавал през живота си.

- Явно много се усложни времето и нашето житейско пребиваване тук, на същата българска земя, след дошлата като гръм от ясно небе обществена и поли-

„Вечери на кръста“, София, читалище „Пенчо Славейков“, 2001 г.

На V конгрес на СБП - Младен Исаев, Владимир Голев, Димитър Методиев, Божидар Божилов, 1984 г.

тическа промяна през 1989 година. Как прие ти този исторически знак и какво донесоха на българина годините на неговия преход? Ако това бе революция, оправдано ли бе опиянението на този наш народ и отрезня ли отново, за да осъдне със своите истини, че обещанията на фалшиви водачи са били лъжливи, а революцията изяжда пак своите деца?

- Промяната не стана изведнъж. Тя се подготвяше дълго време, но участието на толкова много хора в нея ме удиви. Митингите, шествията и другите масови прояви безспорно са имали своите основания. Нещо е било сбъркано, нещо не е било наред. И много честни хора са се надявали, че ако се промени строят,

ако се изгонят едни, а дойдат други, всичко ще е добре. Разбира се, това дрънкане на празни домакински съдове, тези диви улични викове и изстъпления бяха организирани, за да се създаде огромна паника. Раздаваха се долари за участие в тях. На мен лично ми предложиха един долар за участие в такава проява пред стадион „Левски“.

- Много евтино искате да ме купите - рекох и отминах. Но много скоро дойде разочарованието. Сам Петър Стоянов заяви, че фабриките

че отиваме към четири милиона; защото всеки търси спасението си сам. Изчезнаха безплатното образование и безплатната медицинска помощ, евтиният транспорт и достъпните за всеки почивки на море, както и евтината храна и поносимите цени на лекарствата. Стана тежко не само за селските стопани и работници по фабриките, но и за медицинския персонал, пенсионерите и хората на културата и изкуството.

Жалко за онези заблудени хора, повели се по всеобщото движение за промени и нови кроежи.

- Защо между нас избуя такова отчаяние и бодливо отчуждение, защо хората на творческия дух оголяха и обосяха? Защо в живота им легна мъглата на безразличието? Кой вятър обрули дървото на духовните ни ценности и ще ли ни огрее отново мекото слънце на доброто и на добруването?

С Уилям Мередит

за илюзии се закриват. Оказа се, че всичко е било за юргана на бае ти Ганя, според една басня. Някои успяха да си напълнят джобовете с лесни пари, други набързо си върнаха къщи и имоти. Бедният

- Докато едни живеят с милиони, а други си броят стотинките, не виждам как ще ни огрее мекото слънце на доброто и добруването. Цялата политическа и стопанска система е насочена към обогатяването на едни и мизерията на други. С нас, малките страни, си играят големи нации, големи мафиоти.

- Ние с теб сме закармени със стиховете и с героичния подвиг на Никола Йонков Вапцаров. Макар думите му да се отнасят за предишния век, наистина ли и днес не е време за поезия?

- Думите на Вапцаров, че сега не е време за поезия, приемам условно. Човечеството винаги е живяло в насилие и безправие. И по времето на Омир, на Петрарка, на Пушкин и Лермонтов, на Гьоте и Уитмън. Сам Вапцаров в какво време живееше?! А Муса Джалил? А Лорка? А нашият Ботев?

Поезията не се е погубила,

С Дечко Узунов, 1981 г.

трудоу човек стана още по-беден, с празни ръце. И нещо повече - гол и ограбен. Само преди двадесетина години населението на България гонеше девет милиона, сега се чува,

тов, на Гьоте и Уитмън. Сам Вапцаров в какво време живееше?! А Муса Джалил? А Лорка? А нашият Ботев?

Поезията не се е погубила,

защото е стояла високо над житейските неволи, гледала е надалеч и е сочила верния път. Истинската голяма поезия.

- „Да бъдем други вече късно е...“ това е стих от твоето чудесно стихотворение, превърнало се на изключително популярна песен, която остава в златния музикално-поетичен фонд на България. Имат ли и днес сила и давност тези твои думи и какви други вече е късно да станем?

- Това е една много лична мисъл. Но всеки може да я отнесе към себе си. Късно е да станем други ние, които дадохме всичко, педи да вземем. Ние, които сме живели с една идея за света и човека.

- Какво очакваш да се роди от съжителството на днешната апатия, на сегашния песимизъм на народа български и надеждата му, че утре животът ще бъде по-хубав и по-мъдър, както е казал вечният наш Никола Йонков Вапцаров?

- Аз лично като дете съм виждал Вапцаров. Бил съм с него. И сега усещам баковската му ръка върху рамото си. Той, пък и всички ние от онова време, живеем с други идеали. Искахме да видим хората по-добри и по-мъдри. Тая сегашна криворазбрана демокрация (демос значи народ, управление на народа!) едва ли ще ни доведе до нещо по-хубаво и светло. Не се забелязва намерение да се насочи народът към творчески дела, към съзидание. Основна практика е рушенето, придобиването на пари без труд. Това се пропагандира най-настъпателно от медиите. Играят се до втръсване игри за печалби. И за какво се чудим, че се появяват лентяи, проститутки и стават толкова много грабежи. Изцяло се уважават само богатите, а не трудолюбивите, талантливите, умните. Парите са стимул за живот. А правителствата? Излязло ли е поне едно с цялостна програма за развитието на България? Какви са днес основните национални идеали на българина?

Аз не вярвам много в развитието на човека - от Омир и Есхил до наши дни. Много малко се е променил той за целия този период. Но все пак се е променил. Отишъл е в някои отношения повече към доброто и положителното. Затова вярвам в едно човешко израстване с годините. Няма да си отиде скоро злобата, нито завистта, но духовното ще надделее. Няма как да не надделее. Ако в някои страни са останали вождове като Наполеон и Хитлер, те все пак ще си отидат с античовешката си философия. Други хора се раждат и растат в наше време. Дълбоко вярвам в това.

**С поета
ВЛАДИМИР ГОЛЕВ
ви срещна
ПЕТЪР АНДАСАРОВ**

**ЗАСТРАХОВАТЕЛ
прес** ISSN 1310 - 2397

Адрес на редакцията: София 1421, ул. „Крум Попов“ № 45-47, тел. 865 69 80, тел./факс 963 29 80; e-mail: vzastrahovatel@abv.bg
Банкова с/ка „Уникредит Булбанк“ АД IBAN: BG 32 UNCR 7630 100 853 0101
Банков код: BIG UNCR BG SS
Хонорари се изплащат всеки вторник от 15.30 до 17.30 часа.

Предпечатна подготовка „ТОМЕС ГЛТК“ ООД
Печат „ИЛИНДЕН-2000“ ООД, тел. 962 29 48

Издава „Застраховател прес“ ООД

Основател МАКСИМ МАКСИМОВ

Директор ПЕТЪР АНДАСАРОВ
Отговорен редактор СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ e-mail: slavimir@mail.bg
Редактор ЙОАННА СТЕФАНОВА e-mail: joanna_stefanova@yahoo.com
Литературен сътрудник ВАНЯ ТОШЕВСКА e-mail: vanet_28@abv.bg
Секретар на редакцията и арт уредник ЗЛАТКА ВЪЛКАНОВА
Дизайн РАЙНА ПАНОВА
Коректори: ГАЛЯ ЛУЦОВА, МАРИЯ БОЗЕВА
Фотоилустрация ХАЧИК РУМЯН
Водещ броя СЛАВИМИР ГЕНЧЕВ

Редакционен съвет: проф. д-р на ик. н. ХРИСТО ДРАГАНОВ, доц. д-р НЕНО ПАВЛОВ, доц. д-р ГЕОРГИ НИКОЛОВ, ДАНИЕЛА КОНОВА, РУМЕН ЯНЧЕВ, ДИМИТЪР ЖЕЛЕВ, НЕДЯЛКО ЧАНДЪРОВ

За точността и верността на публикуваните материали в специализираните страници на вестника отговорност носят застрахователните дружества, които са ги предоставили.

Редакционна колегия:

АСЯ АКСЕНТИЕВА, АТАНАС ТАБОВ, ВАЛЕРИ АЛЕКСИЕВ, доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА, ЙОРДАН ГЕНЧЕВ, ТЕМЕНУГА НЕНОВА, МАКСИМ МАКСИМОВ
Комисия за финансов надзор
Председател АПОСТОЛ АПОСТОЛОВ
Управление „Застрахователен надзор“
Ръководещ РАЛИЦА АГАЙН
София 1303, ул. „Шар планина“ № 33, тел. 02/94 04 999, факс 02/829 43 24
Асоциация на българските застрахователи:
Председател ОРЛИН ПЕНЕВ
Зам.-председател ДАНЧО ДАНЧЕВ
Главен секретар ЖЕНИ ПАРПУЛОВА
Председател на Контролния съвет ПЕТЪР АВРАМОВ
София, ул. „Граф Игнатиев“ №2, тел. 980 51 25

Гаранционен фонд
Председател на УС и изпълнителен директор БОРИСЛАВ МИХАЙЛОВ

Генерален секретар НИКОЛАЙ СОТИРОВ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ №2, ет. 4, тел.: 02/980 30 49, 980 66 72

Асоциация на застрахователните брокери в България
Председател на УС доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Зам.-председател КРАСИМИР ЖЕЧЕВ
Секретар АНЕТА ПЕТРОВА, тел. 846 72 54
Председател на Контролната комисия КОСТАДИН ПЕЕВ
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж №2). ТБ „Хеброс“ АД - клон НЦЦП - Сердика, б.к. 80075273, банкова сметка №1052803714
Фондация „Проф. д-р Велеслав Гаврийски“
Председател доц. д-р ЯНАКИ АНДРЕЕВ
Главен секретар доц. д-р ДИАНА ИВАНОВА
1504 София, ул. „Екзарх Йосиф“ №80 (гараж № 2)

Редакционно броят е приключен на 21.03.2008 г.